Düğme Krallığı

Yavuz DEMİRKIRAN

Düğme Krallığı

Yavuz DEMİRKIRAN

Dikiş masasının derinliklerinde, halı liflerinin yumuşacık, tüylü tepeler oluşturduğu yerde, tozun içinde küçücük bir krallık pırıl pırıl parlıyordu. Adı Düğme Krallığı'ydı ve kaybolan her düğme orada bir yuva bulurdu. Yuvarlak düğmeler, kare düğmeler, büyük ve küçük—her birinin bir yeri vardı. Masanın ahşap bacaklarının altında güvende ve sıcacık, hep birlikte mutlu yaşıyorlardı.

Düğme Krallığı'nın hükümdarı, Mavi adında mavi bir palto düğmesiydi. Yüzü pürüzsüz ve parlaktı, ortasında dört yuvarlak iplik deliği vardı. Eğilmiş çengelli iğnelerden yapılmış küçük altın bir taç takar ve bir iplik makarasının üstünde taht gibi otururdu. Mavi, yukarıdaki dünyadan yuvarlanıp gelen her kayıp düğmeyi hoş karşılardı. 'Herkesin yeri burada,' derdi yumuşak bir gülümsemeyle.

Güneşli bir sabah, İnci adında küçücük bir düğme krallığa yuvarlanıp geldi. İnci beyazıydı, üzerinde yumuşak bir gökkuşağı parıltısı vardı ve tepesinde kırmızı bir iplik fiyonk taşıyordu. İnci'nin iki iplik deliği ve kocaman, meraklı gözleri vardı. 'Hoş geldin, küçüğüm!' dedi Mavi. İnci gülümsedi ve bütün düğmelere bakındı. Kendini mutlu ve güvende hissetti. 'Sanırım burayı seveceğim,' dedi.

İnci kısa sürede küçük gözlüklü ve yeşil örgü atkılı, sıcacık kahverengi ahşap bir düğme olan Dede Boynuz'la arkadaş oldu. Elinde baston gibi bir dikiş iğnesi tutar ve hikâye anlatmayı çok severdi. 'Çok eskiden,' dedi, 'Düğme Krallığı bir sandalyenin altındaki birkaç düğmeden ibaretti. Onu birlikte, tek tek düğmelerle kurduk.' İnci kocaman gözlerle dinledi ve böylesine özel bir topluluğun parçası olmaktan gurur duydu.

Düğme Krallığı'nda her gün hareketli ve neşeliydi. Düğmeler renklerine ve şekillerine göre gruplara ayrılırdı. İğneden İplik Geçir ve Yüksüğü Sakla gibi oyunlar oynarlardı. Ait olmak ve hoş karşılamak üzerine şarkılar söylerlerdi. Mavi herkese göz kulak olur, her düğmenin kendini güvende hissetmesini sağlardı. 'Biz bir topluluğuz,' derdi. 'Ve topluluklar birbirine sahip çıkar.'

Sonra bir öğleden sonra yeni bir şey geldi. Uzun ve inceydi, parlak turuncu kumaş şeridin üzerinde pırıl pırıl gümüş dişleri vardı. Bir ucundaki yuvarlak çekme dili küçük, gülümseyen bir yüze benziyordu. Bu bir fermuardı! Fermuar bir ucuna küçücük bir ölçü şeridi dolamıştı. 'Merhaba!' dedi neşeyle. 'Ben Fermuar Pip. Yardıma geldim!'

Pip parlak, meraklı gözlerle Düğme Krallığı'na bakındı. 'Burası güzel,' dedi Pip, 'ama çok daha düzenli olabilir! Her şeyi yeniden düzenleyebilirim. Önce boyuta, sonra renge, sonra şekle göre ayırırız. Kusursuz olur!' Düğmeler birbirlerine baktı ve ayaklarını sürüdü. Bazıları kaşlarını çattı. Bazıları endişelendi. Düğme Krallığı'na daha önce hiç değişim gelmemişti.

Mavi Düğme makara tahtının üstünde ayağa kalktı. 'Biz geleneklerimizi severiz,' dedi nazikçe. 'İşleri kendi bildiğimiz gibi yaparız.' Pip çekme dilini yana eğdi. 'Ama benim yolum daha hızlı!' dedi. 'Göreceksiniz!' Düğmeler mırıldandı. İnci hepsini izledi, kırmızı iplik fiyongu sallanarak Mavi'ye, sonra Pip'e, sonra yine Mavi'ye baktı.

O gece düğmeler küçük gruplar hâlinde toplandı. 'Ya fermuar her şeyi değiştirirse?' diye sordu küçük yeşil bir düğme. 'Ya oyunlarımızı ve şarkılarımızı kaybedersek?' dedi bir başkası. Dede Boynuz gözlüğünü düzeltti. 'Değişim korkutucu olabilir,' dedi. 'Ama yeni birini hoş karşılamak sevdiklerimizi kaybetmek anlamına gelmez. Sadece onu da aralarına katmanın bir yolunu bulmalıyız.'

Ertesi gün Pip krallığı yeniden düzenlemeye çalıştı. Bir oraya, bir buraya fermuarlayıp düğmeleri yeni yığınlara taşıdı. Ama düğmeler kafası karışmış hissetti. En sevdikleri oyunlar bozuldu. Şarkılar farklı gelmeye başladı. İnci herkesin mutsuz olduğunu gördü. Cesaretle öne çıktı. 'Bekleyin!' dedi. 'Belki hepimiz fikirlerimizi paylaşabiliriz. Pip, senin güzel fikirlerin var. Ama bizim de var.'

İnci, Mavi Düğme'ye döndü. 'Pip yeni bir düzende örgütlenmemize yardım etse ama biz de geleneklerimizi sürdürsek nasıl olur?' Mavi bir an düşündü. Şimdi biraz endişeli görünen ama hevesli Pip'e baktı. 'Deneyebiliriz,' dedi Mavi yavaşça. 'Pip, oyunlarımızı ve şarkılarımızı öğrenmek ister misin? Belki sen de bize yeni bir sıralama yolu öğretebilirsin?'

Pip'in çekme dili kocaman bir gülümsemeye dönüştü. 'Bunu çok isterim!' dedi. Böylece düğmeler ve fermuar birlikte çalıştı. Pip ölçü şeridiyle düzgün sıralar yaptı ama eski oyunlar için de yer bıraktı. Düğmeler Pip'e İğneden İplik Geçir şarkısını öğretti. Dede Boynuz hikâyeler anlattı, Pip de dahil herkes dinledi. Krallık her zamankinden daha sıcak hissettirdi.

Sonraki günlerde Düğme Krallığı daha da sevecen ve güçlü oldu. Pip görkemli bir düğme geçit töreni düzenledi; her düğme fermuarlanan ve zikzaklar çizen bir sırada yürüdü. Mavi Düğme altın iğne tacını takıp kahkahalar attı. İnci kırmızı iplik fiyongu uçuşarak dans etti. Dede Boynuz bilgece başını salladı. 'Görüyor musun?' dedi. 'Yeni birini hoş karşılamak hepimizi daha iyi yapar.'

Mavi Düğme herkesi bir araya çağırdı. 'Bugün kutluyoruz,' dedi. 'Sadece yeni bir arkadaşımız olduğu için değil, önemli bir şey öğrendiğimiz için. Topluluğumuzda herkesin bir yeri var. Eski gelenekler ve yeni fikirler bir dikişteki iplikler gibi birlikte büyüyebilir.' Düğmeler sevinçle bağırdı ve Pip'in gümüş dişleri sevinçle parladı.

O günden sonra Düğme Krallığı hoş karşılamanın ve ait olmanın yeri oldu. Dikiş masasının altına yuvarlanan her kayıp düğme arkadaşlar, oyunlar ve sıcak bir yuva buldu. Fermuar Pip krallığın sevilen düzenleyicisi oldu, her zaman bir gülümsemeyle ve yardımcı bir fermuarla hazırdı. Ve ne zaman yeni bir düğme gelse, ilk merhaba diyen İnci olurdu.

Yani eğer bir gün bir düğmenizi kaybederseniz, endişelenmeyin. Belki de bir dikiş masasının altına yuvarlanıp Düğme Krallığı'nı bulur. Orada Mavi Düğme nezaketle hüküm sürer, Dede Boynuz hikâyeler anlatır, İnci oyunlar oynar ve Pip her şeyi düzenli tutar. Ve her düğme—büyük ya da küçük, eski ya da yeni—herkesin bir yeri olduğunu bilir.